

være i højeste Maade at beklage, om en saadan Underhandlings endelige Afslutning vilde være at udsætte, indtil Regeringen ved Rigsdagens Møde i dette Aars Efteraar erholdt den dertil fornødne Bemyndigelse. Vel er nu Regeringen ved Loven af 31te Juli 1853 bemyndiget til ved Afslutning af en Contract om en Jernbanes Anlæg i Nørrejylland at belaste Statskassen med en aarlig Renteudgift af £ 640 pr. dansk Mill. Jernbane, og det er bekjendt fra de Forhandlinger, som forudgik denne Lov, at man herved gik ud fra den Forudsætning, at der fra Statens Side skulde tilskydes £ 3500 pr. engelsk Mill, i 4 pCt. Statsobligationer, som den calculerede $\frac{1}{3}$ Deel af Anlægsomkostningen, men efter denne Begrænsning af Regeringens Bemyndigelse vil den ikke kunne indgaae paa de i de ovennævnte Skrivelser stillede Betingelser, idet disse gaar ud fra et større Capitaltilskud fra Statens Side. Forsaavidt det nu maaskee maatte kunne synes betænkeligt at give Regeringen Bemyndigelse til at give et større Capitaltilskud, end ved den nævnte Lov allerede er fastsat, maa Udvalget fremhæve, at Loven af 31te Juli 1853 aldeles ingen Indskrænkning indeholder, med Hensyn til hvilken Andeel af Banens Indtægt der skulde tilfalde Statskassen som Vederlag for den Rente, der blev at svare af de udstedte Statsobligationer, og det stod saaledes Regeringen frit for at indgaae paa saadanne Betingelser, at der ikke var nogen rimelig Udflugt til, at Statskassen i de første Aar efter Banens Anlæg vilde kunne erholde Vederlag for nogen Deel af Renten, og efterat det første gunstige Tilbud fra Vinteren 1852—1853 ikke var blevet antaget, var det efter de senere Tilbud ikke at vente, at der under en Begrænsning af Statens Tilskud til høist £ 16,000 pr. dansk Mill vilde kunne erholdes noget Tilbud, hvorved der kunde være rimelig Udflugt til, at Staten i den første Tid kunde erholde Vederlag for nogen Deel af den aarlige Rente. Det fremgaaer ogsaa af det af Sir Morton Peto til den danske Gesandt i London i sidste Sommer gjorte Tilbud, at idet dette med Hensyn til Størrelsen af det Capitaltilskud i Statsobligationer fra Statens Side, som han fordrerede, holdt sig in-

denfor den i Loven af 31te Juli 1853 bestemte Grænse, gavede de med Hensyn til Statens Andeel i Banens Indtægt gjorte Betingelser ikke Udflugt til nogen Dækning af Statens aarlige Renteudgift i den første Tid. Efter de i de ovennævnte Skrivelser indeholdte Betingelser fordres der nu vel, som bemærket, et større Tilskud nemlig £ 5000 pr. engelsk Mill i 4 pCt. Statsobligationer, der vil udgjøre omtrent 200,000 Rb. pr. dansk Mill og saaledes stille Statens Risiko i det Højeste til en aarlig Renteudgift af c. 8000 Rb. pr. dansk Mill, men, naar Banens Drift, som der er foreslaaet overtages af Entreprenuren for et længere Tidsrum mod 50 pCt. af den aarlige Bruttoindtægt, vil dog, selv om de ugunstigste af de i saa Henseende gjorte Betingelser antages, Halvdelen af den øvrige Bruttoindtægt eller $\frac{1}{2}$ Deel af den hele Bruttoindtægt tilfalde Statskassen. Efter de Oplysninger, som høves om forskellige, navnlig tydske, Baners Indtægter, er det ikke antageligt, at en jydsk Længdebane vilde give en mindre Bruttoindtægt end 16,000 Rb. pr. dansk Mill, og det kan saaledes ventes, at Statskassen ikke vilde erholde en mindre Indtægt end 4000 Rb. aarlig, saaat selv under ugunstige Forudsætninger vilde dens aarlige Rentetab ikke udgjøre over 4000 Rb. pr. dansk Mill — en Sum, der ikke meget overstiger Renten af Anlægscapitalen og den aarlige Vedligeholdelsesudgift for 1 Mill af de i den seneste Tid for Statskassens Regning anlagte Hovedlandeveje — men ved en Contracts Afslutning i Genhold til Loven af 31te Juli 1853 vilde, som ovenanført, Statskassen have et Udflugt til et aarligt Rentetab af £ 640 eller c. 5,700 Rb. pr. dansk Mill. Det er vel saa, at om Rentetabet efter de seneste Betingelser bliver mindre, kan det større Capitaltilskud fra Statskassens Side ikke være ligegyldigt, men det maa herved bemærkes, at naar Tilskuddet skeer i Statsobligationer, uopstigelige fra Creditors Side, er det dog fornemmelig den aarlige Rentebyrde, som fra Statens Side maa være at tage i Betragtning, og det Usordeelsagtige, som for Staten kan ligge i et større Capitaltilskud med et mindre Rentetab fremfor et mindre Capitaltilskud med et større Rentetab, vil, om det end ikke indvindes ved Fordelen